

Streda 16. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na stredu 16. týždňa
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú: Boh sa
pozerá na jednoduchosť; túžba
byť prameňom; byť kňazom,
kráľom a prorokom.

24.07.2024

PRÍBEHY povolání zo Svätého Písma
majú mnoho spoločných prvkov.
Jedným z nich je nerovnosť medzi
ľudskými kvalitami osoby, ktorá je
povolaná, a úlohou, ktorú jej Boh
zverí. Na prvý pohľad sa nezdá, že by

išlo o vhodný výber. Pán sa však nezameriava na vonkajší vzhľad, ale na srdce, ktoré je často prehliadané: jednoduchosť srdca. To je to, čo robí zem, na ktorú padne božské semeno, dobrou a plodnou (porov. Mt 13, 9): vie, že jej rast nezávisí tak od toho, čo urobí, ale od spolupráce: nechať konať Boha. „Uvedomuješ si, že si úbohý,” píše svätý Josemaría , „A to veru si. Napriek všetkému , či skôr práve preto, si ťa Boh vyvolil. Vždy používa nedostatočné nástroje: aby bolo vidieť, že *dielo* je Jeho. Od teba žiada len odovzdanosť“[1].

Na druhej strane „pyšný je ten, kto verí, že je oveľa viac, než je v skutočnosti; ten, kto túži byť uznaný ako nadradený nad ostatnými, vždy chce vidieť uznané svoje vlastné zásluhy a pohŕda ostatnými považujúc ich za menejcenných“[2]. V evanjeliách vidíme, že Ježiš, keď sa stretáva s ľuďmi, ktorí sú si príliš istí sami sebou, „ich lieči liekom pokory.

To nás učí, že spása nie je v našich vlastných rukách, ale je to bezplatný dar, ktorý nám Boh chce dať“[3].

Pri kontakte s ľuďmi okolo nás môžeme rozvíjať niekoľko postojov, ktoré nám môžu pomôcť kultivovať jednoduché srdce: reagovať pokojne a vďačne, keď nás kritizujú, všímať si pozitívne aspekty ostatných, brať s humorom vlastné aj cudzie chyby, uznať dary, ktoré nám Pán dal... Týmto spôsobom bude náš život tou dobrou zemou, ktorá nechá rásť božské semeno, pretože „Boh pyšným odporuje, ale pokorným dáva milosť“ (Jak 4, 6).

NIEKEDY sa stáva, že osoba povolaná Bohom zažíva nepochopenie od ostatných. Mojžiš musel znášať kritiku a reptanie svojho vlastného ľudu, keď mali ťažkosti na púšti.

Jeremiáš trpel pohrdaním, keď jeho výzvy k obráteniu boli ignorované. Ohlasovanie prítomnosti Boha dnes môže byť tiež náročnou úlohou. Avšak kresťan vie, že nie je sám. Neohlasuje ideológiu ani nepredáva produkt, ale hlása Slovo, ktoré ho prevyšuje a presahuje, ktoré prináša nádej a pokoj a ktoré odpovedá na najhlbšie túžby ľudskej osoby.

Hlas kresťana sa počuje, viac ako hlasnými slovami, najmä prostredníctvom svedectva jeho života. Semeno, ktoré sme prijali pri Krste, prináša ovocie každý deň diskkrétne a prirodzene prostredníctvom priateľstva a starostlivosti o ostatných. „Ak sa rozhliadneme vôkol seba a pozorujeme tento svet, ktorý milujeme, pretože je Božím dielom, zisťujeme, že to podobenstvo platí aj dnes: slovo Ježiša Krista je plodné, a v mnohých dušiach prebúdza túžbu po odovzdanosti a vernosti. Životy a

správanie tých, čo slúžia Bohu, menia dejiny, a dokonca mnohí, ktorí nášho Pána ani nepoznajú, sú — možno podvedome — inšpirovaní ideálmi, ktoré vychádzajú z kresťanstva“[4].

Vedomie, že sme vyvolení Bohom, a vnímanie dobra, ktoré môžeme zasadiť okolo nás, nám pomôže nájsť zmysel v ťažkostiach, ktoré sa môžu objaviť na našej ceste. „Úloha evanjelizovať obohacuje myseľ i srdce, otvára nám duchovné horizonty, robí nás citlivejšími na rozpoznávanie činnosti Ducha a pomáha nám vyjsť z našich obmedzených duchovných schém. Misionár plne odovzdaný svojej práci zažíva radosť zároveň z toho, že je prameňom, ktorý preteká a druhých osviežuje. Misionárom môže byť len ten, koho teší hľadanie dobra svojho blížneho a kto túži po šťastí druhých. Toto otvorenie srdca je prameňom radosti, pretože *blaženejšie je dávať*,

ako prijímať (Sk 20, 35). Nežijeme lepšie, ak utekáme pred druhými, ak sa schovávame a odmietame spolu s nimi žiť, ak nechceme dávať a uzatvárame sa do pohodlia“[5]. Naopak, Boh odmeňuje štedrosť „s pokorou plnou radosti“[6].

„KREŠŤAN si je vedomý, že je vštepenny do Krista prostredníctvom krstu; uspôsobený bojovať za Krista prostredníctvom birmovania; povolaný pôsobiť vo svete účasťou na Kristovom kráľovskom, prorockom a kňazskom úrade; úplne zjednotený s Kristom prostredníctvom Eucharistie, sviatosti jednoty a lásky“[7]. Prostredníctvom sviatostí sme ustanovení v tom, čo je Ježiš: Kňaz, Kráľ a Prorok[8]. Všetci, veriaci laici a pastieri, každý svojim spôsobom, sa podieľame na misii Cirkvi, ktorá je skutočným prejavom

trojitého úradu, ktorý Kristus vykonáva v prospech svojho ľudu[9].

Na jednej strane, spoločné kňazstvo nás zasväcuje a dáva nám schopnosť priniesť Bohu všetky veci, ponúkajúc mu obeť našej vlastnej existencie.

Ako píše svätý Pavol: „Či jete, či pijete, alebo čokoľvek iné robíte, robte všetko na slávu Božiu“ (1 Kor 10, 31). Každý z našich činov, od tých, ktoré považujeme za najnepatrnejšie, až po tie najdôležitejšie, môžeme ponúknuť Pánovi. Na druhej strane, môžeme sa tiež podieľať na kráľovskej funkcii Krista, ktorý ako Pán vesmíru sa stal služobníkom všetkých[10]. Pre kresťana „slúžiť Kristovi je kraľovať“[11]. Byť kráľom neznamená prikazovať, aby iní poslúchali. Kraľovať s Kristom znamená slúžiť z lásky, kraľovať znamená klaknúť si a umývať nohy ostatným, ako to urobil Ježiš s apoštolmi.

Verný kresťan sa napokon podieľa aj na prorockom úrade Krista. Je prorokom najmä vtedy, keď prehľbuje pochopenie viery a stáva sa svedkom Ježiša uprostred tohto sveta[12]. Prorok nie je ten, kto oznamuje budúce veci, ale ten, kto hovorí v mene Boha, kto pomáha ostatným interpretovať vlastnú históriu a najbežnejšie okolnosti z Božieho pohľadu. Prostredníctvom krstu sme všetci v tomto zmysle prorokmi Pána, povolaní oznamovať našim rodinám, priateľom a známym krásu jeho lásky a milosrdenstva. Môžeme poprosiť Pannu Máriu, aby nám pomohla byť verní misii, ktorú nám Boh dal, vedieť, že od nášho *áno* „závisí veľa veľkých vecí“[13].

[1] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 475.

[2] František, *Audiencia*, 6-III-2024.

[3] *Ibid.*

[4] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 150.

[5] František, *Evangelii Gaudium*, bod 272.

[6] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 591.

[7] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 106.

[8] Porov. Rituál krstu, pomazanie po krste.

[9] Fernando Ocáriz, *Naturaleza, gracia y gloria*, s. 241-260.

[10] Porov. *Katechizmus Katolíckej Cirkvi*, bod 786.

[11] Druhý vatikánsky koncil, *Lumen gentium*, bod 36.

[12] Porov. *Katechizmus Katolíckej Cirkvi*, bod 785.

[13] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 755.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/streda-16-
tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/streda-16-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/)
(08.08.2025)